



תת"ע 6389/08/15 - מדינת ישראל נגד צבי פריבלר

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 6389-08-15 מדינת ישראל נ' פריבלר צבי
בפני כבוד השופט אהרן האוזרמן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

צבי פריבלר

הנאשם

הכרעת דין

הנאשם זכאי מחמת הספק

כנגד הנאשם נרשמה ביום 08.04.15 הודעת תשלום קנס המייחסת לו עבירה של אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים את חצייתו בבטחה על גבי מעבר חצייה [להלן: הדו"ח], עבירה על תקנה 67 (א) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וביום 18.11.15 נשמעו בפני הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה העיד עד התביעה, השוטר אילן זמיר, עורך הדו"ח והוגשו דו"ח הודעת תשלום קנס (ת/1) וכן סקיצה של מקום האירוע שערך העד בבית המשפט לבקשת התובע בסמוך לפני עדותו (ת/2).

על פי גרסת המאשימה בתאריך 08.04.15 בשעה 16:35 נהג הנאשם מונית מרצדס בת"א ברח' בן יהודה מדרום לצפון, התקרב למעבר חצייה המסומן סמוך לצומת עם רח' סמולנסקי, ושם לא אפשר להולך רגל שחצה על גבי מעבר החצייה, משמאל לימין, להשלים את חצייתו בבטחה.

במקום השמור לרישום הנסיבות המיוחדות של המקרה בדו"ח, רשם השוטר:

"הנ"ל נהג ברכב הנ"ל ברחוב בן יהודה מדרום לצפון בנתיב שלישי מימין. בהגיעו לצומת בן יהודה פינת סמולנסקי ישנו מעבר חצייה. הנ"ל עוד כשהיה כ-15 - 20 מטר לפני מעבר החצייה בנתיב שמאלי, עקף אותי כשאני בניידת מסוות 904, נעצרתי בנתיב שני מימין, לפני מעבר החצייה כ-1 מטר לפני המעבר, הנ"ל הגיע בנתיב השמאלי כאשר אני מבחין בו במראה, עוקף אותי משמאל



וגורם להולך הרגל שחצה ממערב למזרח לעצור על מעבר החצייה. כאשר הולך הרגל הגיע עד אמצע הנתיב הראשון ממערב. אני עמדתי סטטי בניידת לפני מעבר החצייה, יצאתי בנסיעה אחרי הנ"ל, תוך שמירת קשר עין רצוף עד עצירתו בצומת גורדון בן יהודה. דברי הנהג: איזו עבירה עשיתי? הוא רק הוריד רגל כשהגעתי למעבר החצייה".

הנאשם ביקש להישפט, התייצב בבית המשפט בישיבת ההקראה וכפר כאשר טען בפני את הדברים הבאים:

"לא היו הולכי רגל על מעבר החצייה. אני עקפתי את השוטר, הוא היה עסוק במשהו אחר, הוא פשוט נבהל ממני בגלל שעברתי מהר והוא החליט לעצור את הולך הרגל בצד שלי ולא בצד שלו, היה הולך רגל אבל על המדרכה אבל הוא בצד שלי, אני עקפתי אותו".

ביום 18.11.15 כאמור, העיד בפני עד התביעה, הוגשו המסמכים שערך והעד נחקר בחקירה נגדית ע"י הנאשם, בנוסף הנאשם בחר להעיד ושמעתי את סיכומי הצדדים.

לאחר ששמעתי את הצדדים ובחנתי את הראיות, לא אוכל לקבוע במידה הנדרשת בהליך הפלילי כי הנאשם באופן נהיגתו סיכן את בטחונו של הולך הרגל ועבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

על פי עדות עד התביעה, הוא עצמו הבחין ברכב הנאשם היה כ-15 עד 20 מ' לפני מעבר החצייה משמאלו כשהוא עוקף אותו. השוטר מצוין כי הבחין ברכב הנאשם דרך המראה של הניידת.

עוד מספר העד כי לאחר שהרכב עקף אותו משמאל ועבר על פני מעבר החצייה, הבחין העד כי הולך רגל חוצה במעבר חצייה משמאל לימין.

על פי גרסה זו, בין הולך הרגל לניידת בה ישב השוטר, נמצא אותה עת רכב הנאשם.

לאחר שהאזנתי לעדותו של השוטר, לאחר שעיינתי בשרטוט שצרף (ת/2) נותר בי ספק שמא רכב הנאשם עצמו הסתיר במידה רבה את שדה הראיה של השוטר, באופן שזה טעה לחשוב כי הולך הרגל ירד מהמדרכה לכביש.

בנוסף, בנסיבות שנרשמו ע"י השוטר בדו"ח, רשם השוטר כי הוא עצמו נסע בניידת בנתיב השני מימין ועצר כמטר לפני מעבר החצייה. השוטר לא מצוין בדו"ח את סיבת העצירה ולא מצוין כי עצר למשל על מנת לאפשר להולך רגל לחצות את מעבר החצייה.

בבית המשפט בחקירה נגדית הוסיף עד התביעה לגרסתו וטען כי עצר כדי לאפשר להולך הרגל לעבור, כלשונו: "מה יש לי לעצור לפני: עצרתי להולך הרגל, זה מעבר חצייה, אף אחד לא עוצר שם סתם לפני מעבר החצייה".



לא למותר לציין כי מדובר בתוספת שהיא בבחינת עדות כבושה, ולפיכך אני מעדיף את גרסתו הראשונה של השוטר, כגרסה הנכונה והמדויקת יותר, על פיה נותר ספק בעיני אם בשעה שהניידת עצרה לפני מעבר החציה היה הולך הרגל על המעבר.

לא זו אף זו, השוטר רשם בדו"ח כי נהג בניידת "מסוות". יחד עם זאת בחקירה נגדית בתשובה לשאלות הנאשם אישר כי מדובר ברכב משטרה (רכב לבן) אשר על גגו הונח אור כחול מהבהב.

הנאשם לגרסתו הבחין בניידת אשר על גגה הותקן גשר של אורות כחולים אדומים וזאת במהלך נסיעתו עוד לפני שהגיע למעבר החציה, עקף את הניידת בנתיב השמאלי על פני מעבר החציה. להגנתו טוען הנאשם כי לא סביר כי יעקוף ניידת מצד שמאל כאשר זו מאטה לפני מעבר החציה אם יש הולך רגל על המעבר.

הנאשם עומד על גרסתו כי לא היה הולך רגל על מעבר החציה וכי הולך הרגל היחידי שהיה אותה עת בקרבת מקום, יצא מסופר מרקט מצד שמאל ופסע על המדרכה לכיוון מעבר החציה בשעה שהוא עצמו הגיע למעבר החציה ועבר עליו, הולך הרגל היה מרוחק משפת המדרכה ולא התכוון כלל לעבור.

סיכומי של דבר, לאחר שהאזנתי לגרסת השוטר מחד ולגרסת הנאשם מאידך, נותר בי ספק שמא השוטר טעה בהתרשמותו בנסיבות האירוע במיקומו של הולך הרגל, בנקודת הזמן בה עבר הנאשם עם רכבו על גבי מעבר החציה. נותר בי ספק כאמור ומשום כך החלטתי לזכות את הנאשם.

בשולי הדברים אוסיף כי הנאשם עצמו עמד בחקירה נגדית ע"י התובע, השיב לכל שאלות התובע, דבק בגרסתו ועשה עלי בעדותו רושם אמין.

לאור כל האמור החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

המזכירות תמסור בדחיפות החלטתי לנאשם טלפונית ובהמשך תעביר לו העתק מהכרעת הדין.

הדין הקבוע למתן הכרעת דין ליום 22/11/15 - מבוטל - אין צורך בהתייצבות הצדדים.

ניתנה היום, ז' כסלו תשע"ו, 19 נובמבר 2015, במעמד הצדדים.